

somhed ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, kan der efter Forslaget fradrages Halvdelen af den saaledes indvundne Indtægt, dog ikke over Halvdelen af det skattefrie Minimum, der som bekendt er forskelligt fastsat efter de forskellige Landsdele, 800 Kr. for København, 700 for Købstæderne og 600 for Landet. Ved at sætte Beløbet til Halvdelen heraf har man villet undgaa at give denne Begunstigelse i større Omfang til mere velstillede. Endvidere er efter Forslaget saadanne Formuer, som ikke ere over 10,000 Kr., og som tilhøre Personer, der ere under det skattefrie Minimum, og som altsaa ikke svarer Indkomstskat, fritagne for Skat. Der er, forekommer det mig, en iøjnefaldende Ubillighed ved, at Lovgivningen for det første statuerer et saa og saa stort Beløb som absolut fornødent for at leve i de forskellige Dele af Landet og saa bag efter siger til Enker f. Eks., der ikke have andet at leve af end Renterne af en lille Kapital og falde under dette Eksistensminimum: Du har din Indtægt fra Kapital, skal Du svare Formueskat af den. Det er denne Ubillighed, som herved ophæves.

Videre er der den Ændring, at Kommuner med købstadlignende Bebyggelser paa et Indbyggerantal af tilsammen mindst 2000 faa samme skattefrie Minimum som Købstæderne, nemlig 700 Kr. Der har været forskellige Overvejelser forbundet med dette. Det har ikke været muligt at afgrænse selve de købstadagtige Bebyggelser, hvilket, principielt set, havde været det rigtigste. Saa har man maattet tage det mere summarisk som de Kommuner, hvori der findes saadanne købstadagtige Bebyggelser i et vist Omfang, og de statistiske Undersøgelser, som ere foretagne i saa Henseende, og som ærede Medlemmer ville kunne gøre sig bekendt med gennem Bilagene til Folketingsudvalgets Betænkning, vise, at dette praktisk set omtrent rammer det rette. Man har udvidet Grundlaget for Selskabsbeskatningen ved at gøre Produktionsforeninger skattepligtige for den Del af Indtægten, der indvindes ved Detailsalg fra Butik. Regeringen havde foreslaaet ogsaa at udvide Selskabsbeskatningen til Forbrugsforeninger; men dette er forkastet i Folketinget. Der er indført ensartede Regler angaaende Følgerne af at undlade Selvangivelse, ensartede for Formueskattens og Indkomstskattens Vedkommende. Tidligere gjaldt disse Regler kun for Indkomstskatten, de ere nu udstrakte ogsaa til Formue-

skatten, og endvidere har man ved forskellige Bestemmelser skærpet Ansvaret for urigtig Selvangivelse, i Erkendelse af, at Selvangivelse er et af de korrekteste Midler til at hidføre en rigtig Ligning.

Saa er der indført en fælles øverste Instans til Afgørelse af Skattesager, det saakaldte Landsoverskatteraad. Man har jo nu Overskatteraadene, hvor Amtmanden er født Formand, men det har vist sig, at disse Raads Afgørelser ikke blive ensartede, idet de ofte gaa ud fra forskellige principielle Synsmaader. Man har da ment det rigtigt for at faa saa megen Ensartethed og Ligelighed ind i disse Forhold som muligt at skabe en fælles øverste Instans for hele Landet, hvor alle principielle Spørgsmaal vedrørende Skatteligning til syvende og sidst kunne have, for saa vidt de indankes derfor. I Forbindelse dermed er der indført den vigtige Forandring, at Spørgsmaalet om Lovens rette Forstaaelse, det vil altsaa sige principielle Spørgsmaal om Skatteligningens Lovmedholdelighed, skulle kunne indankes fra Skatteraadene til Overskatteraadet og derfra videre til Landsoverskatteraadet.

Af Folketinget er der indsat visse Bestemmelser, som ikke vare i det oprindelige Forslag. Deriblandt skal jeg nævne som de vigtigste Bestemmelserne om Forhøjelse af Indkomstskattens Grundbeløb paa de aarlige Finanslove, Beskatning af Indbo, Kunstsamlinger o. s. v., for saa vidt Værdien overstiger 15,000 Kr., og Nedsættelse af Skatteraadsmedlemmernes, navnlig Skatteraadformændenes, Honorar. Jeg har i Folketinget fremført visse Betæneligheder mod disse nye Bestemmelser, der ere indførte i Forslaget, og jeg skal henvise dertil, men jeg har jo i Folketinget accepteret Forslaget i dets Helhed som brugbart ogsaa med disse Ændringer, og jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind derpaa.

Jeg gaar nu over til de foreslaede Forbrugsskattelove. Et Hovedpunkt maa det her for Regeringen være ikke at lægge nye Byrder paa Fornødenhedsartikler, men at tage de forøgede Indtægter, som maa tages gennem Forbrugsbeskatningen, af Nydelsesmidler og da fortrinsvis af saadanne Nydelsesmidler, som maa siges ikke at være gavnlige, ja, maaske endogsaa skadelige. I Modstrid hermed staar ikke, saaledes som det kunde synes, den Bestemmelse, som er indført ved en Anmærkning paa Finansloven, om at udsætte den fuld-